

Wisa

ur Musikaliskt Tidsfördrif nr 1, 1789

Andante

Min lef_nad har stän_digt be_san_nat Hvad

3

un_der verk Vin Gu_den gör. Jag dricker men säl_lan för an_nat än at

7

skingra ett e_lakt hu_meur. Jag vil er min lef_nad be

11

rät_ta hvad plå_gor hvad nö_jen jag haft. Men först må vi sor_ger_na

15

lä_ta i druf_vor nas mun_tran_de saft.

V 2.

En morbroder gunstligt förklarar
för arvinge mig efter Lag.
Jag tänkte hvad gubben besparar
skall jag hafva godt av en dag.
Han dödde men Lagen de kränkte,
de slöko min tillhörighet.
Jag gret men i vinet jag dränkte
mitt lefvernes första förtret.

V 3.

Jag sedan min lycka försökte
på ärans besvärliga ban.
Jag mig uti förmaken krökte
och sprang chapeau bas kring om stan.
Hans nåd täcks sitt för ord om mig skänka
Hans nåd mig det låste och lög.
Jag svor men att harmen få dränka
jag mig på en källare smög.

V 4.

Sen ville jag skaldekonst yrka,
och vistas i sångmöers lag.
Men tankarna saknade styrka
och uttrycken feltes behag.
Min smak öfveralt man fördömde,
kritiken förtryckte min sång.
Jag svor men i harmen jag tömde
väl hundrade glas på en gång.

V 5.

Jag sen till en skönhet mig vände
hvad vådelig utväg jag tog!
Väl hundrade hjertan hon tände,
och like så många bedrog.
I ögonen ömheten blänkte,
men sveket bebodde des barm.
Jag gret min i vinet jag dränkte
den sårade kärlekens harm.

V 6.

Så vet då förtjusande flicka,
mitt lugn du ej mera förstör.
Så länge man älskar att dricka,
man aldrig af kärleken dör.
Ej mer skall din hårdhet mig lära
att störta mig sjelf i min graf,
ej melancholien skall tära
i förtid min lefnadstråd af.